

سال هجدهم / شماره ۴۸۱۰

خبر

اکران «عصبانی نیستم» رسمی شد

بخش فرهنگی – سخنگوی شورای صنفی نمایش خبر داد: قرارداد نمایش فیلم «عصبانی نیستم» رضا درمیشیان برای اکران از ۲۹ آذرماه در گروه آزاد ثبت شد.

غلامرضا فرجی در گفت‌وگویی با ایسنا درباره مصوبات جلسه دوشنبه ۱۳ آذرماه شورای صنفی نمایش بیان کرد: قرارداد فیلم «عصبانی نیستم» برای دو هفته آینده یعنی اکران از ۲۹ آذر ثبت شد و این فیلم در گروه آزاد اکران خواهد شد.

او همچنین گفت: قرارداد فیلم «آشغال‌های دوست‌داشتنی» برای ثبت در شورای پروانه نمایش این هفته ارائه نشده است.

«عصبانی نیستم» به کارگردانی رضا درمیشیان و محصول سال ۱۳۹۶ است که نوید محمدرزاده و باران کوثری بازیگران اصلی آن هستند و در جشنواره‌ی فیلم فجر همان سال به نمایش درآمد و سرانجام پس از ۴ سال اکران عمومی می‌شود. «عصبانی نیستم» داستان یک دانشجوی ستاره دار و اخراجی است که برای فراهم آوردن حداقل شرایط زندگی در رویاویی با بی‌اخلاقی‌های جامعه با خود تمرین می‌کند تا «عصبانی» نباشد و در تلاش است تا دختر مورد علاقه‌اش را از دست ندهد. فرجی درباره دیگر مصوبات جلسه‌ی اخیر شورای صنفی نمایش گفت: فیلم «آینه بغل» به جای «آنزوا» از روز چهارشنبه ۱۵ آذرماه در گروه سینمایی استقلال اکران می‌شود و فیلم «خفگی» هم فقط در سرگروه زندگی تعویض خواهد شد اما اکران «آنزوا» و «خفگی» در زیرگروه‌های خود ادامه خواهد داشت. به گفته وی در سرگروه «زندگی» پس از «خفگی» فیلم «شکلاتی» اکران خواهد شد و فیلم «فهرست مقدس» ویژه مدارس (در نوبت صبح) در گروه آزاد اکران می‌شود.

●●●●●

بهترین آثار جنایی ۲۰۱۷ بریتانیا معرفی شدند

بخش فرهنگی – سال ۲۰۱۷ سالی موفق و پربار از نظر خلق آثار جنایی بود و شماری از کتاب‌های قابل توجه در این ژانر در بریتانیا، به عنوان مرکز این ژانر، به دست چاپ سپرده شدند و به بازار کتاب آمدند. به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از تلگراف، از زمانی که شرلوک هولمز از ابشار رای‌شنیخ پایین افتاد و در حالی که همه فکر می‌کردند باید مرده باشد، دوباره وارد داستان شد، علاقه به زنده کردن شخصیت از دست رفته زیاد بوده است. جان لوکره اسمال با انتشار کتابی با عنوان «میراث جاسوسان» که از سوی انتشارات پنگوئن به قیمت ۲۰ پوند منتشر شده، بار دیگر دنیای اسرارآمیز جورج اسماییل را پس از ۲۵ سال غیبت در دنیای جاسوسی روایت کرد. این کتاب که پینتر گیوم راوی داستان آن است هر چند شبیه روایت یک رویا به نظر می‌رسد، اما در نهایت یادآور شاهکارهای اولیه این چهره مشهور دنیای ادبیات جاسوسی است.

پائولا هاوکینز نویسنده کتاب پر فروش «دختر در قطار» که به یک پدیده در میان کتاب‌خوانان بدل شده بود و میلیون‌ها نسخه از کتابش به فروش رفت، اسمال با کتاب «در آب» از انتشارات دابلدی که با قیمت ۲۰ پوند منتشر شد، به بازار کتاب بازگشت. هر چند این کتاب از کتاب لوکره کم‌اهمیت‌تر است، اما از زوایای کاملا متفاوت به موضوع تاثیر یک مجموعه از مرگ‌های خشن در دهکده‌ای در شمال کشور می‌پردازد. شاید این کتاب حرارت کتاب قبلی نویسنده را نداشته باشد، اما کتاب بهتری است.

«خسک» از انتشارات لیتل براون به قیمت ۸.۹۹ پوند، نوشته جین هارپر مانند «در آب» با قهرمانی همراه است که از تبعیدی خودخواسته به شهر کوچک زادگاهش بازمی‌گردد که در دوره پس از خشکسالی در منطقه‌ای از استرالیا واقع است. هارپر به خوبی این

تصویر و خواننده را با خود همراه می‌کند.

این کتاب توانست جایگاه خوبی در میان جوایز انجمن نویسندگان جنایی کسب کند و جایزه خنجر طلا را از آن خود کرد. هر چند کتاب دیگری بود که می‌توانست شایسته این جایزه باشد و آن کتاب «سقوط طولانی» نوشته دنیس مینایود که به قیمت ۱۲.۹۹ پوند از سوی انتشارات هارویل سکر به بازار آمد و تحقیقی درباره یک قاتل سریالی به نام پتی مانوئل بود که سال ۱۹۵۸ در گلاستکو به دار آویخته شد. شخصیتی که مینا خلق کرده نزدیک‌ترین شخصیت به فردی است که می‌تواند با وجود همه جنایتکار بودن، دیگران را به خود جلب و شخصیتی کاربزماتیک را ازایه کند.

کتاب دیگری که تقریبا به همان خوبی است، کتاب «مرد می گوید/ زن می گوید» نوشته ارین کلی است که از سوی انتشارات هود اند ساتون به قیمت ۱۲.۹۹ پوند منتشر شده. این کتاب نشان می‌دهد

در میان نویسندگان زن نویسندگان جنایی نویس خیلی خوب

زیادی وجود دارد چرا که می‌توانند ترسی را که در جامعه هم دارد به طرز فزاینده‌ای تجربه می‌شود؛ ترسی را که هر روز می‌بینند و با آن زندگی می‌کنند، بهتر روایت کنند. کتاب «کیندا اسپوک» نوشته مایک هرون از انتشارات جان موری به قیمت ۷.۹۹ پوند نیز

با یک جنایت هدفمند درباره نوجوانان شروع می‌شود که به نظر می‌رسد به طرز وحشتناکی پیش بینی جنایت منچستر در ماه مه امسال است. همین وروده‌ای سراسیمه‌کننده هستند که به داستان سرگرم‌کننده هرون درباره رانده‌شده‌های ام‌آی فایو عمق می‌بخشند. در «فراری‌ها» نوشته جوزف کانون از انتشارات سیمون اند شوستر در قیمت ۱۴.۹۹ پوند، نویسنده به شرح انگیزه‌های یک عامل سیا می‌پردازد که اسرارش را در اختیار کتاب‌قزار می‌دهد. نیکلاس سیرل نیز در کتاب «یک خائن در خانواده» از تجربیات خودش در ارتش جمهوریخواه ایرلند استفاده می‌کند تا به بیان یک ماجرای تروریستی بپردازد. «دختر جاسوس» نوشته آدام بروکس از انتشارات سفایر به قیمت ۸.۹۹ پوند نیز درباره دختر یک جاسوس است که پدرش تلاش دارد تا او را از چنگ امنیتی‌های ارتش چین نجات دهد.

«مرن نمی‌شناسی» نوشته عمران محمود از انتشارات مایکل جوزف به قیمت ۱۲.۹۹ پوند نیز یک رمان جنایی غیرمعمول سال است که داستان جنایی را به شکل یک مونولوگ در طی ۱۰ روزی که یک پسر سیاه‌پوست از خودش به عنوان یک بیگناه در یک قتل در برابر هیات منصفه دفاع می‌کند، روایت می‌کند. از این رمان باید به عنوان یک اثر اصیل و اورجینال یاد کرد.

برای آنهایی که فکر می‌کنند داستان جنایی با شرلوک هولمز شروع می‌شود و با آن پایان می‌یابد نیز باید از کتاب «بی‌قاعده» نوشته اچبی لیل یاد کرد که از سوی انتشارات هود اند ساتون به قیمت ۱۷.۹۹ پوند منتشر شده و درباره «ویگیزن» جلدوگری است که به هولمز در داستان‌های شرلوک هولمز کمک می‌کند تا بتواند به عنوان یک جستجوگر رشد کند و شناخته شود.

{فر هنگ و هنر }

گفت و گو با آذردخت بهرامی، نویسنده:

می‌خواهم حرف‌های نگفته زنان را بنویسم

شود. نتیجه‌اش جز سرخوردگی و دلزدگی مخاطب و فروش نرفتن همین تیراز بسیار اندک کتاب‌هاچیز دیگری نیست.

◆ **امروزه بسیاری از نویسندگان چه با استفاده از روابط و فعالیت‌های شخصی و چه با استفاده از حمایت‌های دولتی توانسته‌اند شاهد ترجمه آثار خود به زبان‌های دیگر باشند. به نظر شما ادبیات داستانی معاصر ما کیفیت لازم برای مطرح شدن در بازار جهانی کتاب را دارد؟**

همه دوست دارند در جهان مطرح شوند. اما پاسخ به این سوال، قطعا کار من نیست.

◆ **اولویت شما به عنوان یک نویسنده در نگاشتن داستان یا رمان چیست؟ از جنبه تاریخی به آن نگاه می‌کنید یا اجتماعی یا تلفیقی از همه موارد و اینکه خیلی ساده بگویید در قصه‌ها و داستان‌هایتان به دنبال نشان‌دادن چه چیزی هستید؟**

بیشتر به حرفی که می‌خواهم بزنم فکر می‌کنم و امیدوارم بتوانم گوشه‌ای از دنیای زنان و حرف‌های نگفته زنان را منعکس کنم.

◆ **از بین نویسندگان ایرانی کار کدام‌یک را دنبال می‌کنید و نویسنده موردعلاقه تان چه کسی است؟**

شاید کمی دیر، اما بعد از پرس و جوی مفصل از کسانی که نظرات‌شان را قبول دارم، کارهای خوب دوستان و رقبای ر دنبال می‌کنم. نامردی است اگر بدون اسم بردن از صادق هدایت و بهرام صادقی و هوشنگ گلشیری، یکراست بروم سراغ دوستانم در گالری کسری، یا این جوانانی که با چاپ دو یا چند کتاب، میخ‌شان را محکم کوبیده‌اند و من یکی به شدت منتظر خواندن کارهای بعدی‌شان هستم. کسانی مثل پژمان تیمورتاش، مهدی اسدزاده، مهسا مجبعلی و مریم عباسیان. اسم هم که بردم به این معنی نیست که این چند نفر برایم با گلشیری یا هدایت و صادقی برابرنرد.

◆ **در حال حاضر مشغول نگارش چه کتابی هستید و چه کار تازه‌ای در دست دارید؟**

در مورد نگارش داستان یا رمان چیزی نمی‌گویم. ولی نگارش یک فیلمنامه طنز سینمایی در دست دارم. تا ببینیم قرعه به نام کدام یک از کارگردانان عزیز می‌افتد.

◆ **از تجربیات نویسندگی خود و خاطرات کارگاه گلشیری برایمان بگویید و اینکه این تجربیات در تعیین مسیر نوشتن شما چقدر موثر بود؟**

بعد از نوشتن هفتادمن خاطرات دوران راهنمایی و دبیرستان و داستان‌های رقیق و سوزناک عاشقانه، در ۱/۱/۱ کلاس‌های داستان‌نویسی مکتب‌های صداوسیمارا گذراندم که برای من صفر کیلومتر مفید بود. هم‌زمان خواندن کتاب «هنر داستان‌نویسی» ابراهیم یونسی دنیایی عجیب را به رویم باز کرد. کلاس‌های داستان‌نویسی سیروس طاهباز در کانون‌پرورش فکری هم برایم راهگشا بود. دانشگه و کلاس‌های داستان‌نویسی نزد بزرگانی چون استاد عزیز و گرامی‌ام محمود دولت‌آبادی و استاد جمال میرصادقی هم برایم غنیمت بود. داشتم با همین دنده و در همین مسیر می‌رفتم که بخت یارم شد و به کلاس‌های گلشیری راه یافتم که نقطه‌عطفی بود برای زیر و رو کردن زندگی‌ام. با اطمینان می‌گویم بیشتر آنچه آموختم از گلشیری بود و گلشیری همه چیز را عوض کرد.

تقصیر من نیست اگر حرف‌هایم تکراری است. در دوره‌ی طلایی کلاس‌های گلشیری، یک روز در هفته ادبیات خارجی می‌خواندیم و یک روز ادبیات ایرانی. یک روز هم کارگاه داستان داشتیم. در آن میان، جلسات عمومی هم داشتیم که نویسندگان را دعوت می‌کردیم و در مورد آثار تازه‌شان صحبت می‌کردیم. هروقت هم فرصت می‌کردیم، متون کهنی می‌خواندیم. داستان فرود، سیاوش، رستم و سهراب، رستم و اسفندیار، حن‌بی‌قضان، گنبد زرد، سرخ، سیدید، پیروزه، گنبد سیاه، عقل سرخ، آواز پر جبرئیل و … گلشیری از ما می‌خواست همه‌ی صداها را بشنویم. ابوالحسن نجفی برایمان از غروض و قافیه و نظریه‌ی اطلاع گفت، رضا براهنی از ساختار زبان؛ محمدعلی سپانلو از تاریخ شعر، رضا فرخفال از ۱۳ زاویهدید داستان. چه بسا در آن میان، اساتیدی بودند که گلشیری قبول‌شان نداشت، یا آن اساتید با گلشیری میانه خوبی نداشتند. ولی همه آن جلسات بی‌نظیر بودند و قطعا تأثیر گذار بر مسیر نوشتن همه ما.

نگاهی به کتاب «فانوس دریایی»

دلدادگی در کتاب

«فانوس دریایی» به راحتی خواننده می‌شود، و وقتی می‌بینید که نویسنده موضوعات مهمی را برای نگارش وجیزه‌اش انتخاب کرده است، آن وقت خوش خوانی یادداشت‌ها بیش از پیش برجسته می‌شود. خیلی از مخاطبان به این دلیل موضوعات مهم را پیگیری نمی‌کنند که به قول خودشان حوصله خواندن متنی پیچیده و بفرنج را ندارند. یادداشت‌هایی از این دست مخاطبان بسیاری برای مطالب پراهمیت به وجود می‌آورد و به شکلی صمیمانه اطلاعات یا به عبارت بهتر آگاهی اجتماعی مناسبی در اختیار خوانندگان قرار می‌دهد.

شیوا مقاتلو در نوشتن یادداشت‌های «فانوس دریایی» از زبانی شیوا، ادیبانه، گاه پر ایقاع و در عین حال ساده بهره برده است. این ویژگی‌ها در مجموع زبانی روان و سلیس آفریده‌اند که کتاب را به کتابی خوش خوان بدل کرده است. از طرفی در جابه جای کتاب و بعد از هر یادداشت تصاویری در کتاب منتشر شده است که هر یک جذابیت‌های بصری منحصر به فردی در خود دارند. تصاویر حمید جانی پور شکل خاصی از تنهایی را تداعی می‌کنند، کلید واژه‌ی تصویر کوروش ادیم شاید حیرت باشد، و عکس‌های مریم سعیدپور نگاه نوبی را به مناظر پرتکرار و تجربه شده پیش می‌کشد. طبیعت در عکس‌های علیرضا شاه حمزه نقش پررنگی دارد و تصاویر برداشته شده توسط مژگان دولت آبادی همگی در یک ویژگی متفقند: حضور اشیا. تنوع مضامین عکس‌ها رویه‌ی متنظری با نحوه مضمون پردازی در یاداشت‌های شیوا مقاتلو دارد. مقاتلو در عین حال که یادداشت‌هایی با مضامین متفاوت برای این کتاب انتخاب کرده، توانسته انسجامی واحد نیز در میان این یادداشت‌ها به وجود بیاورد. امری که در میان تمام تصاویر موجود در کتاب نیز قابل مشاهده است.

مقاتلو خود درباره این کتاب می‌نویسد: «فانوس دریایی خطاب و متعلق به هر "تو"یی است که خودش را در آن پیدا کند. شاید از ابتدا یک "تو" خاص و آشنا در متن‌هایم وارد شده باشد، شاید هم مخاطبی که در مسیر نور قرار گرفته همان جابه "تو" متن تبدیل شده باشد، شاید هم اصلا همه‌اش "من" باشد. هر کدام که باشد، خودش را میانه‌ی متنی پیدا می‌کند و از نو می‌شناسد. هر جا "تو" باشی، "من" هم همان جایم.»

این کتاب را می‌توان به مخاطبان کتاب‌هایی با رویکرد قطعه نویسی پیشنهاد کرد. از طرف دیگر اگر مخاطب آثار شیوا مقاتلو هستید وجه دیگری از زبان ورزی این نویسنده و مترجم ایرانی را در «فانوس دریایی» خواهید دید. حتی باید گفت شیوا مقاتلو در این کتاب شکل دیگری دارد.

سه شنبه ۱۴ آذر ۱۳۹۶

خبر

مزمزه بازگشت حسین زمان و هومن خلعتبری

بخش فرهنگی – وزیر ارشاد درباره ادامه کار برخی

خواننده‌ها و موزیسین‌ها توضیحاتی ارائه کرد.

سیدعباس صالحی در پاسخ به این سوال که برخی خواننده‌ها و موزیسین‌ها مانند حسین زمان، آریا آرام‌نژاد و هومن خلعتبری به شدت خواهان بازگشت به کشور و عرصه کار رسمی هستند. آنها در انتظار موضع رسمی وزارت ارشاد درباره بازگشت به کار خود هستند؛ پاسخ شما به آنها چیست؟ گفت: برخی از اتفاقاتی که برای برخی از هنرمندان افتاده توسط پاره‌ای از مراجعی است که آن مراجع نقطه نظراتی را درخصوص این هنرمندان ابراز کرده‌اند.

وی ادامه داد: تلاش ما این است که تجدیدنظر و تغییر دیدگاهی ازسوی این مراجع نسبت به کسانی که در حوزه هنر فعالیت داشته و دارند، صورت بگیرد و در این رابطه، آن‌شالله ما گفت‌وگوهای متقابل را ادامه می‌دهیم.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در پاسخ به این سوال که این گفتگوها تا چه اندازه امیدوارکننده است و تا کجا پیش رفته است؟ اظهار داشت: این گفتگوها حتما امیدوارکننده بوده است که ما تلاش می‌کنیم.

●●●●●

منتقدهای لس‌آنجلس بهترین‌های سال را انتخاب کردند

بخش فرهنگی – انجمن منتقدین لس‌آنجلس، «مرا به نامت صدا کن» را به عنوان بهترین فیلم سال

۲۰۱۷ میلادی برگزیدند.

به گزارش ایسنا به نقل از ددلاین، به تدریج با رسیدن به اوج فصل جوایز سینمایی، انجمن‌های سینمایی در آمریکا اقدام به معرفی برترین‌های سینما در سال ۲۰۱۷ می‌کنند و انجمن منتقدین لس‌آنجلس نیز طبق سنت هر ساله فهرست خود از بهترین‌های سال را منتشر کرد. فیلم «مرا به نامت صدا کن» به کارگردانی «لوکا گوادانینو» از نگاه منتقدین نیویورک به عنوان بهترین فیلم سال ۲۰۱۷ برگزیده شد و در مکان دوم فیلم «پروژه فلوریدا» به کارگردانی «شین بیکر» قرار گرفت.

در بخش بهترین کارگردانی نیز «گیلمرو دل‌تورو» برای فیلم «شکل آب» برگزیده شد و جایزه بهترین بازیگر زن نیز به «سالی‌هاوکینز» برای بازی در این فیلم رسید. همچنین «تیموتی شلمی» برای بازی در فیلم «مرا به نامت صدا کن» عنوان بهترین بازیگر مرد را به خود اختصاص داد. «ویلیم دفو» (پروژه فلوریدا) و «لاری میت کالف» (لیدی برد) نیز به ترتیب در بخش بازیگر نقش مکمل مرد و زن برگزیده شدند. «۲۰تپش در دقیقه» به کارگردانی «روبین کامپیلو» برنده جایزه بزرگ هیئت داوران کن و نماینده سینمای فرانسه در اسکار ۲۰۱۸، بهترین فیلم خارجی سال شناخته شد و جایزه بهترین انیمیشن به «تان‌آور» رسید. مراسم اعطای جوایز انجمن منتقدین لس‌آنجلس روز ۱۳ ژانویه (۲۳ دی) برگزار می‌شود.

●●●●●

«مالاریا»ی ایرانی در مراکش و گرجستان

بخش فرهنگی – فیلم «مالاریا» درادامه حضور بین‌المللی خود در دو جشنواره سینمایی در کشورهای مراکش و گرجستان حضور دارد. به گزارش ایسنا، «مالاریا» ساخته پرویز شهبازی پس از موفقیت در جشنواره فیلم «بوسفور» استانبول و کسب ۴ جایزه بهترین فیلم، کارگردانی، فیلمنامه و بازیگر زن، به بخش رقابتی چهاردهمین جشنواره فیلم «TRANSSAHARIEN» در کشور مراکش دعوت شد.

این رویداد سینمایی از تاریخ ۳۰ نوامبر تا ۴ دسامبر (۹ تا ۱۳ آذر) در شهر «اگویره» مراکش برگزار شد.

این فیلم همچنین قرار است در هجدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم «تفلیس» که از تاریخ ۴ تا ۱۰ دسامبر (۱۳ تا ۱۹ آذر) در گرجستان برگزار می‌شود نیز در بخش «افق‌ها» به روی پرده برود.

«مالاریا» که در اولین حضور بین‌المللی خود در بخش افق‌های جشنواره ونیز به روی پرده رفت تاکنون موفق به کسب ۱۲ جایزه خارجی شده که از آن جمله می‌توان به جایزه بزرگ جشنواره «ورشو» لهستان، بهترین کارگردانی جشنواره فیلم «داکا»، بهترین فیلم و بازیگر زن (سافر قناعت) جشنواره «شرق و غرب» روسیه و بهترین فیلم جشنواره ژنو سوئیس اشاره کرد. این فیلم در جشنواره‌هایی دیگری بوسان، شیکاگو، استکهلم، شانگهای و هامبورگ نیز حضور داشته است. پخش بین‌المللی «مالاریا» را کمپانی «دریم لب فیلمز» به مدیریت نسرین میرشب و پخش داخل کشور را «فیلمیران» به مدیریت علی سرتیبی بر عهده دارد.